

## Kitajščina (Kitajska)

我的名字叫奥玛·卡琳。历史学家说我是一位独特的艺术家、作家、多语言者以及环球旅行家。社会学家说我的作品体现出的思想和展示的生活方式与当时女性的既定道路背道而驰。1919年的圣诞节来临之际，我却把打字机放进了背包，拖着一个行李箱就踏上了旅途。在1919至1928年之间，我以写作为生独自一人环绕了世界。在旅途中，我全心全意地记录了自己旅途中的印象和想法。

一天，我终于来到了期待已久的神秘中国。在那里我找到了祥和，内心也渐趋平静。正如东方的智者说：虽然林下通往山顶的小路有许多条，但到达山顶的人却能看到同一轮明月。在银色的月光下，一段美好的记忆悄悄地涌上心头。在担任亚洲学生的语言老师期间，我和一个跟我学意大利语的中国青年相识，他后来成为我的未婚夫。在第一次世界大战初期，他陪我到我的家乡拜访了我的母亲。他可能是踏上斯洛文尼亚土地的第一个中国人。一丝微笑不知不觉地爬上我的脸庞。

Wǒ de míngzì jiào Àomǎ·Kǎlín. Lìshǐxuéjiā shuō wǒ shì yī wèi dú tè de yìshùjiā, zuòjiā, duōyǔyánzhě yǐjí huánqiú lǚxíngjiā. Shèhuìxuéjiā shuō wǒ de zuòpǐn tǐxiàncū de sīxiǎng hé zhǎnxiàn de shēnghuó fāngshì yǔ dāngshí nǚxìng de jìdìng dào lù bèidào'érchí. 1919 nián de Shèngdànjiē lálín zhījì, wǒ què bǎ dǎzìjī fàngjìn le bèibāo, tuōzhe yīgè xínglǐxiāng jiù tàshàng le lǚtú. Zài 1919 zhì 1928 nián zhī jiān, wǒ yǐ xiězuò wéi shēng dúzì yī rén huánrào le shìjiè. Zài lǚtú zhōng, wǒ quánxīn-quányì de jìlù le zìjǐ lǚtú zhōng de yìnxàng hé xiǎngfǎ.

Yī tiān, wǒ zhōngyú láidào le qīdài-yǐjiǔ de shénmì Zhōngguó. Zài nàlǐ, wǒ zhǎodào le xiánghé, nèixīn yě jiànqū píngjìng. Zhèngrú dōngfāng de zhìzhě shuō: Suīrán lín xià tōng wǎng shāndǐng de xiǎolù yǒu xǔduō tiáo, dàn dàodá shāndǐng de rén què néng kàn dào tóng yī lún míngyuè. Zài yínsè de yuèguāng xià, yīduàn měihǎo de jìyì qiāoqiāo de yǒngshàng xīntóu. Zài dānrèn Yàzhōu xuéshēng de yǔyán lǎoshī qījiān, wǒ hé yīgè gēn wǒ xué Yìdàliyǔ de Zhōngguó qīngnián xiāngshí, tā hòulái chéngwéi wǒ de wèihūnfū. Zài dì yī cì shìjiè dàzhàn chūqí, tā péi wǒ dào wǒ de jiāxiāng bài fǎng le wǒ de mǔqīn. Tā kěnéng shì tà shàng Sīluòwénníyǎ tǔdì de dì yī gè Zhōngguó rén. Yī sī wéixiào bùzhī-bùjué de páshàng wǒ de liǎnpáng.

Ime mi je Alma Karlin. Pravijo, da sem svojevrstna ustvarjalka, pisateljica, poliglotka, svetovljanka in svetovna popotnica. Po delu, načinu življenja in razmišljanja odstopam od ustaljenih ženskih poti svojega časa. Nekega mrzlega zimskega dne sem v nahrbtnik vtaknila svoj pisalni stroj in se z enim samim kovčkom odpravila na dolgo pot. Med letoma 1919 in 1928 sem obkrožila svet. Na svojem potovanju sem vestno in tankočutno beležila misli in vtise, ki so me prevevali.

Dobro se spomnim, kako sem nekega dne končno prišla na skrivnostno Kitajsko. Vame sta se naselila zbranost in mir, v srcu pa sem zaslišala misel starih azijskih modrecev: »Čeprav vodi na vrh gore mnogo različnih poti, z njenega vrha vsi vidimo isti svetli mesec.« V soju mesečeve svetlobe se mi je v srce prikradel davni spomin. Ko sem postala učiteljica jezikov za azijske študente, sem se spoprijateljila z mladim Kitajcem, ki je hodil k meni na ure italijanščine. Zaročila sva se. Med prvo svetovno vojno sem ga pripeljala v svoj rodni kraj, kjer je spoznal mojo mamo. Morda je bil prav on prvi Kitajec, ki je stopil na slovenska tla. Na obraz se mi je prikradel neznatni nasmešek.

Besedilo v slovenščini: Huiqin Wang in Mateja Petrovčič

Prevod v kitajščino: Huiqin Wang, Mateja Petrovčič in Li Xiao

Brala: Li Xiao